

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2126/2015
22.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Н.М. из К., чији је пуномоћник М.Ј., адвокат из К., против туженог Н. АД Н.С. из Н.С., кога заступа Н.Ш., адвокат из Н.С., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1293/15 од 06.07.2015. године, у седници одржаној 22.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1293/15 од 06.07.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1293/15 од 06.07.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1293/15 од 06.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 265/2014 од 02.04.2015. године, у побијаном усвајајућем делу и у погледу одлуке о трошковима поступка. Тим делом првостепене пресуде поништен је као незаконит анекс бр. 13 уговора о раду бр. 07-12-1/2/65/3476 од 03.06.2013. године, закључен између тужиоца и туженог Друштва за истраживање, производњу, прераду, дистрибуцију и промет нафте и нафтних деривата и истраживање и производњу природног гаса Н.и.С. АД из Н.С., а тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 106.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП, ради уједначења судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. У односу на посебну ревизију туженог, којом се побија правноснажна одлука у погледу оцене законитости анекса уговора о раду, не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, или уједначењем судске праксе у погледу примене члана 171. став 1. тачка 1. и члана 172. став 1. Закона о раду, који се односе на обавезе послодавца у поступку распоређивања запосленог и давања понуде за закључење анекса уговора о раду.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет овог радног спора је захтев тужиоца за оцену законитости анекса уговора о раду којим је тужилац распоређен на друго радно место.

Како такав захтев не представља спор из члана 441. ЗПП где је ревизија увек дозвољена, Врховни касациони суд је ревизију туженог одбацио на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**